

Responsum nr. 3178 af 3. sept. 1997

02.06.2009

I 1973 tegnede en forsikringstager en livsforsikring med udbetaling med tilknyttet invaliderente. Ved tegningen i 1973 var ordningen således, at forsikringstageren kunne vælge mellem en årlig regulering af forsikringen og en engangsforhøjelse på 60% ved udbetaling af invalidepension. Beslutning om, hvilket alternativ forsikringstageren ville vælge, skulle meddeles forsikringsselskabet senest to år efter det tidspunkt, hvor forsikringstageren første gang fik invaliderenten udbetalt.

Forsikringstageren fik tilkendt invaliderente den 17. januar 1987 og skulle således senest vælge forhøjelsesformen den 17. januar 1989. Efter i sommeren 1988 at have anmodet forsikringsselskabet om at få foretaget 60% engangsforhøjelse meddelte forsikringsselskabet, at den pågældendes valgmulighed mellem en årlig regulering og engangsforhøjelse var bortfaldet i forbindelse med realrenteafgiftens indførelse i 1983.

Under anbringende af, at forsikringstageren var ubekendt med bortfaldet af valgmuligheden, og at forsikringstageren ville have benyttet valgmuligheden, påstod denne nu erstatning af forsikringsselskabet for det tab, som forsikringstageren mente, at bortfaldet af valgmuligheden havde påført ham.

Under sagens behandling ved Østre Landsret stillede parterne Assurandør-Societetets Responsumudvalg følgende spørgsmål:

Spørgsmål 1:

Assurandør-Societetet bedes oplyse, om begrebet straksforhøjelse/ engangsforhøjelse af forsikringssummen svarer til eller begrebsmæssigt falder ind under det bonustillæg, der omtales i forsikringsselskabets bonusregulativer (sagens bilag C - L). Såfremt dette ikke er tilfældet, bedes Assurandør-Societetet besvare spørgsmål 2 og 3 alternativt således, at ordene »et fast bonustillæg« erstattes af ordene »en straksopskrivning/engangsforhøjelse af forsikringssummen«.

Spørgsmål 2:

Er det eller har det tidligere været sædvanligt i branchen, at en forsikringstager, der som led i en pensionsordning har tegnet en livsforsikring med udbetaling

Erhvervsorganisation
for forsikringsselskaber
og pensionskasser

med tilknyttet invaliderente, ved aktualisering kan vælge mellem et fast bonustillæg og en årlig bonusregulering? I givet fald i hvilke år og i hvilke selskaber?

Fejl! Henvisningskilde ikke fundet.

Spørgsmål 3:

Såfremt spørgsmål 2 besvares bekræftende, med adgangen til at vælge et fast bonustillæg er bortfaldet, ønskes oplyst, om det alene er enkelte eller alle forsikringsselskaber, der har afskaffet denne mulighed. Assurandør-Societetet bedes endvidere oplyse, om de forsikringsselskaber, der har afskaffet muligheden, har orienteret de respektive forsikringstagerere herom, og i givet fald hvornår og hvorledes.«

Rådet for Dansk Forsikring og Pension (før Assurandør-Societetet) udtalte følgende:

Ad spørgsmål 1:

Der har gennem tiderne i selskabernes forsikringsbetingelser for den i sagen aktuelle type forsikringer været anvendt forskellige betegnelser for de tilfælde, hvor bonus for en aktuel forsikring anvendes til at omregne forsikringen til en forsikring på højt forrentet grundlag. Betegnelsen opskrivningsbonus anvendes bl.a. af Finanstilsynet.

Ad spørgsmål 2:

Frem til slutningen af 1980'erne var det ikke ualmindeligt, at der efter selskabernes bonusregulativer bl.a. var mulighed for at vælge mellem et fast bonustillæg og en årlig bonusregulering. Denne valgmulighed bortfaldt i almindelighed, efterhånden som selskaberne valgte ikke længere at anvende det faste bonustillæg.

Det bemærkes, at det faste bonustillæg i et vist omfang svarer til de nuværende regler for omregning, hvor selskabet på forhånd yder forsikringstageren en fast bonusrente, der af selskabet fastsættes for et år ad gangen mod en mindre eller ingen tilskrivning af bonus i udbetalingsperioden.

Spørgsmål 3:

Forsikringsselskaberne har sædvanligvis ikke orienteret den enkelte forsikringstager direkte ved ændring af bonusregulativerne.